

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8CoCsp/17/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8724205262
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eduard Valenčin
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2026:8724205262.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Eduarda Valenčina a členov senátu JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Mariana Hoffmanna, PhD., v právnej veci žalobcov: v 1/ rade: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/XX, XXX XX D., v 2/ rade: E. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/XX, XXX XX D., obaja právne zastúpení: JUDr. Igor Šafranko, advokát, so sídlom ul. Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: BENCONT FINANCE, a. s. so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, právne zastúpený: ČOLLÁK & PARTNERI advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Floriánska 19, 040 01 Košice - mestská časť Staré Mesto, IČO: 45 946 868, o zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia vo výške 1.600 eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad, č.k. 25Csp/110/2024-67 zo dňa 28.03.2025, takto

rozhodol:

I. M e n í rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcom v 1/ a 2/ rade sumu 150 eur, v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a v prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

II. P r i z n á v a žalobcom v 1/ a 2/ rade nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Poprad, ako súd prvej inštancie, odvolaním napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcom v 1/ a 2/ rade primerané finančné zadostučinenie v sume 1.200 eur, v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku (I. výrok), v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (II. výrok) a žalobcom v 1/ a 2/ rade priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne po právoplatnosti rozsudku súd samostatným uznesením (III. výrok).

V odôvodnení tohto rozhodnutia poukázal na to, že žalobcovia žalobu odôvodnili tým, že v konaní vedenom Okresným súdom Poprad pod sp.zn. KK-1Csp/46/2023 o určenie neprijateľnosti ôsmich zmluvných podmienok (základné konanie) boli na základe rozsudku, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.02.2024, úspešní. Súd prvej inštancie uviedol, že žalobcovia výšku uplatneného nároku odôvodnili len svojou úspešnosťou v základnom konaní s tým, že si uplatňujú satisfakciu za porušenie ich práv ako spotrebiteľov. Neuviedli, či konanie žalovaného a následné domáhanie sa určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok prostredníctvom súdu, viedlo u nich k vzniku aj iných negatívnych dôsledkov v súkromnom a spoločenskom živote, okrem zásahov do majetkovej sféry. Len všeobecne konštatovali, že bol narušený nielen ich bežný život.

Ďalej súd prvej inštancie konštatoval, že z jeho činnosti je mu známe, že u žalovaného sa jedná o opakovanú recidívu a požadovanie primeraného finančného zadostučinenia z tohto dôvodu má svoju logiku a zodpovedá preventívnej a odradzujúcej funkcii uplatneného nároku.

Súd prvej inštancie konštatoval, že neexistujú zákonné špecifické kritériá pre určenie výšky primeraného finančného zadosťučinenia, okrem kritéria „primeranosti“, a preto za primerané okolnostiam považoval zadosťučinenie v celkovej výške 1.200 eur (osem neprijateľných zmluvných podmienok, za každú po 150 eur).

O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP s odôvodnením, že žalobcovia boli úspešní čo do základu uplatneného nároku, a preto im patrí plná náhrada trov konania, pričom základná sadzba tarifnej odmeny advokáta sa v takomto prípade určuje z výšky súdom priznaného plnenia.

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písmeno b), d), f) a h) CSP. Namietal samotnú danosť uplatneného nároku, jeho výšku, ako aj rozhodnutie o priznaní nároku na náhradu trov konania.

Poukázal na to, že v základnom konaní nebolo rozhodnuté o porušení konkrétnych práv žalobcov a konkrétnych povinností odvolateľa ako žalovaného. Za záväznú časť súdneho rozhodnutia je podľa odvolateľa nutné považovať výlučne výrokovú časť rozhodnutia. Uviedol, že: „Pod úspešným uplatnením porušenia práv alebo povinností v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práv alebo povinností, napr. nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia, alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve“ (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Cdo 389/2015).

Keďže táto skutočnosť nebola zo strany konajúceho súdu jasne a nevyvrátiteľne vo výrokovej časti rozhodnutia deklarovaná, zákonný predpoklad na vznik nároku na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia podľa § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľov nemožno považovať za splnený, a teda právny dôvod žaloby za daný. Žalovaný zároveň poukázal na to, že zmluvu o úvere nekoncepcoval a táto bola v celom rozsahu formulovaná jeho právnym predchodcom.

Žalovaný taktiež namietal, že súd prvej inštancie vôbec neprihliadol, ani sa relevantným spôsobom nevysporiadal so skutočnosťou - porušenie (nedodržanie) lehoty na prípravu na pojednávanie a to tým, že neodročil pojednávanie napriek tomu, že právny zástupca žalovaného prevzal právne zastúpenie dňa 26.03.2025 a tento deň sa zároveň zhodoval s dátumom nariadeného pojednávania. Vzhľadom na tento fakt bolo nemožné, aby právny zástupca žalovaného dodržal zákonnú 5-dňovú lehotu na prípravu na pojednávanie podľa § 178 ods. 2 CSP, pričom nedodržanie tejto lehoty je považované za vadu konania, ktorá porušuje právo účastníka na spravodlivý proces. Súd prvej inštancie odmietol prihliadnúť na žiadosť o odročenie pojednávania, čo považuje žalovaný za chybný procesný postup.

Žalovaný zároveň namietal výšku priznaného nároku, ktorú považuje za neprimeranú. Citoval z rozhodnutia odvolacích súdov týkajúcich sa priznaných náhrad primeraného finančného zadosťučinenia. Žalovaný má za to, že súd prvej inštancie bez primeraného skutkového podkladu urobil generalizujúci záver, ktorý nezohľadňuje individuálne okolnosti prípadu, pričom jediným zámerom súdu bolo žalovaného ako veriteľa neodôvodnene sankcionovať.

S poukazom na vyššie uvedené preto žalovaný navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu zamietne a žalovanému prizná nárok na náhradu trov prvoinštančného konania a odvolacieho konania voči žalobcom v 1/ a 2/ rade v rozsahu 100 %. Alternatívne navrhol rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalobcovia vyjadrili nesúhlas s odvolaním žalovaného. Poukázali na to, že u žalovaného sa skutočne jedná o špeciálnu recidívu, pričom je potrebné zohľadniť najmä jeho postoj a intenzitu porušenia spotrebiteľských noriem. Žalobcovia, rovnako ako žalovaný, citovali množstvo rozhodnutí odvolacieho súdu týkajúcich sa výšky priznaných nárokov. Žalobcovia v 1/ a 2/ rade navrhli rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch I. a III. ako vecne správny potvrdiť.

4. Žalovaný v následnom vyjadrení k vyjadreniu žalobcov v 1/ a 2/ rade zotrval na svojich odvolacích námietkach. Poukázal na to, že žalobcovia doposiaľ neoznačili, ani nepreukázali žiadnu konkrétnu majetkovú alebo nemajetkovú ujmu, ktorú mali utpieť v súvislosti s predmetnou vecou. Taktiež nie je zjavné, v čom konkrétne malo spočívať údajné závažné porušenie ich práv ako spotrebiteľov, alebo aký zásah do ich majetkovej sféry mal nastať. Tvrdenia žalobcov preto ostávajú len na úrovni všeobecných a nešpecifikovaných tvrdení, ktoré nespĺňajú požiadavky kladené na riadne unesenie bremena tvrdenia a dokazovania v civilnom sporovom konaní.

5. Žalobcovia v 1/ a 2/ rade v odvolacej duplike k odvolacej replike žalovaného uviedli, že žalovaný absolútne nereflektuje, že hmotnoprávny základ nároku je daný práve úspešným výsledkom základného

konania, pričom žiadne ďalšie podmienky zákonná judikatúra neustanovuje. Poukázali na to, že z ustanovenia § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa je zrejme, že zákonodarca nestanovil žiadnu podmienku vzniku, resp. preukazovania akejkoľvek ujmy, preto argumentáciu žalovaného o tom, že žalobcovia boli povinní preukázať konkrétnu ujmu, považuje za nerelevantnú.

6. Krajský súd v Prešove (ďalej aj len „odvolací súd“), príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. - Civilný sporový poriadok (CSP)), vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 CSP) subjektom k tomu oprávneným (§ 359 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré rozhodnutiu súdu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že neboli splnené podmienky pre potvrdenie, ani zrušenie napadnutého rozsudku, preto ho podľa § 388 CSP zmenil.

7. Odvolací súd poukazuje na to, že vo vzťahu k ustanoveniu § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z., či už v pôvodnom alebo terajšom znení, je potrebné uviesť, že ide o ustanovenie s tzv. relatívne neurčitou hypotézou, ktorá neustanovuje žiadne kritéria na vymedzenie toho, čo predstavuje primerané finančné zadostučinenie a ako treba určiť jeho výšku. Zároveň treba uviesť, že novšie znenie zákona o ochrane spotrebiteľa dokonca ešte zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadostučinenia, pretože toto sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinnosti spotrebiteľa ustanovené zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitným predpisom, bolo spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi, pričom nie je právne významné, či sa spotrebiteľ v základnom konaní aktívne domáhal svojich práv v procesnom postavení žalobcu, resp., či svoje práva uplatnil v rámci obrany, v procesnom postavení žalovaného. V tomto ohľade odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/127/2017, z ktorého okrem iného vyplýva, že jediným predpokladom pre priznanie takéhoto nároku je, že spotrebiteľ sa na súde úspešne domohol svojich práv a nie je potrebné preukazovať, že spotrebiteľovi bola privodená konkrétna ujma, teda spotrebiteľ v danom prípade nemusí preukazovať existenciu a výšku vzniknutej ujmy. V základnom konaní vedenom Okresným súdom Poprad pod sp. zn. KK - 1 Csp 46/2023 zo dňa 13.02.2024 sa žalobcovia úspešne domohli svojich práv, tým že súd vo vzťahu k žalovanému právoplatne určil neprijateľné zmluvné podmienky.

8. Žalovaný v odvolaní namietal, že v základnom konaní súd iba deklaratórnym spôsobom určil, že zmluvné podmienky sú neprijateľné, pričom vo výrokovej časti nebolo rozhodnuté o porušení konkrétnych práv žalobcov a konkrétnych povinností žalovaného, a preto zákonný predpoklad vzniku nároku na primerané finančné zadostučinenie podľa § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa nemožno považovať za splnený.

K tejto odvolacej argumentácii žalovaného, odvolací súd uvádza, že rozsudkom v základnom konaní sp.zn. KK-1Ccp/46/2023 bolo právoplatne rozhodnuté o určení ôsmich neprijateľných zmluvných podmienok, ktorých znenie bolo presne špecifikované vo výrokovej časti tohto rozsudku. Odvolací súd sa nestotožňuje s argumentáciou žalovaného, že vo výrokovej časti takéhoto rozsudku má byť zároveň uvedené konkrétne porušenie práv spotrebiteľa, resp. povinnosti dodávateľa, pretože v takomto prípade nepochybne postačuje určenie konkrétneho znenia neprijateľnej zmluvnej podmienky vo výrokovej časti rozsudku, na čo vlastne poukazuje aj samotný žalovaný citáciou rozhodnutia Najvyššieho súdu sp.zn. 6Cdo/389/2015, pričom z odôvodnenia rozhodnutia súdu v základnom konaní vyplýva, z akých konkrétnych dôvodov považoval jednotlivé neprijateľné zmluvné podmienky za neprijateľné.

9. Žalovaný taktiež namietal, že zmluvu o úvere nekoncepoval on, ale táto bola v celom rozsahu formovaná jeho právnym predchodcom. Odvolací súd k tomu uvádza, že uvedené tvrdenie nemá vplyv na pasívnu legitímáciu žalovaného, pretože tento vstúpil do všetkých práv a povinností svojho právneho predchodcu.

10. Žalovaný ďalej namietal, že u jeho právneho zástupcu nebola zachovaná päť dňová lehota na prípravu na pojednávanie. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že súd prvej inštancie ihneď po doručení žiadosti o odročenie pojednávania, oznámil právnenému zástupcovi žalovaného, že jeho žiadosť považuje za nedôvodnú, pretože z nej nevyplývajú žiadne dôležité dôvody odôvodňujúce postup podľa § 183 ods. 1,2 CSP. Taktiež dal do pozornosti rozhodnutie NS SR, sp. zn. 2 Cd 311/2021 zo dňa 02.08.2023, z ktorého, okrem iného, vyplýva, že dôležitým dôvodom pre odročenie pojednávania v zmysle § 183 ods. 1 CSP nie je, ak strana, ktorej bolo predvolanie na pojednávanie doručené v súlade s ustanovením § 178 ods. 2 CSP (t.j. najmenej 5 dní pred dňom jeho konania), v období menej ako 5 dní pred dňom konania pojednávania udelí splnomocnenie na zastupovanie v konaní inému advokátovi. Sú

prvej inštancie zároveň zdôraznil, že žalovaný prevzal predvolanie na pojednávanie dňa 21.02.2025, na ktoré reagoval predložením plnomocenstva a žiadosti o odročenie pojednávania až dňa 26.03.2025, t.j. po viac ako mesiaci od doručenia predvolania.

Odvolačný súd poukazuje na to, že súd prvej inštancie takýmto postupom nezaťažil svoje konanie žiadnou vadou, ktorá by mala za následok také porušenie práv žalovaného, ktoré by bolo možné vyhodnotiť ako porušenie práva na spravodlivý proces.

11. Za dôvodnú ale odvolací súd považoval argumentáciu žalovaného týkajúcu sa primeranosti priznaného nároku súdom prvej inštancie, pričom správne poukázal napr. na bod 31. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie, z ktorého vyplýva, že žalobcovia výšku uplatneného nároku odôvodnili iba úspešnosťou v základnom konaní a neuviedli žiadne ďalšie skutočnosti, ktoré by viedli k existencii iných negatívnych následkov v ich súkromnom, resp. spoločenskom živote. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že hmotnoprávnym predpokladom uplatnenia nároku na primerané finančné zadosťučinenie je síce to, aby spotrebiteľ úspešne uplatnil porušenie práv alebo povinností stanovených zákonom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitnými predpismi, pričom v danom prípade táto podmienka bola splnená právoplatnosťou rozsudku v základnom konaní, teda je nepochybné, že základ nároku je v danom prípade daný, ale jeho výška závisí od konkrétnych okolností daného prípadu, ktoré je povinný preukázať spotrebiteľ ako žalobca, čo v danom prípade nebolo splnené.

Odvolačný súd sa nestotožňuje s argumentáciou žalobcu uvedenou v žalobe, resp. v rozhodnutí súdu prvej inštancie v tom ohľade, že každú zmluvnú podmienku, bez ohľadu na jej obsah, je potrebné ohodnotiť určitou sumou a pri určení primeraného finančného zadosťučinenia je potrebné túto sumu vynásobiť počtom neprijateľných zmluvných podmienok.

12. Odvolací súd v súvislosti s výškou uplatneného nároku poukazuje na to, že žalobcovia skutočne ani netvrdili, ani nepreukázali, akým konkrétnym spôsobom bolo zasiahnuté do ich práv, akým konkrétnym spôsobom bol zasiahnutý ich rodinný, pracovný, resp. spoločenský život v dôsledku základného konania, v rámci ktorého boli zastúpení advokátom, čím bola taktiež minimalizovaná sféra ich diskomfortu, nakoľko podpísaním plnej moci ich právny zástupca prevzal zodpovednosť za predmetné konanie, realizoval všetky činnosti potrebné k úspešnému ukončeniu právneho sporu, aj keď nemožno samozrejme úplne minimalizovať skutočnosť, že žalobcovia boli stranami sporu v základnom konaní. Práve s ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti preto považoval odvolací súd nárok priznaný súdom prvej inštancie vo výške 1.200 eur za neprimeraný.

13. Odôvodnenie priznanej výšky nároku musí byť presvedčivé, lebo táto podľa zákona č. 250/2007 Z. z. spočíva na voľnej úvahe súdu, ktorá ale nemôže byť svojvoľná. Pri jej stanovení je potrebné vychádzať zo závažnosti porušenia práv a povinností, z okolností tak na strane žalobcu, ako aj žalovaného a okolností, za ktorých došlo k porušeniu práv a povinností. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemôže slúžiť na finančné obohatenie sa žalobcu, resp. na kompenzáciu jeho majetkovej škody, ale musí zostať na úrovni a vo funkcii účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Kritériom kvantifikácie nároku by mali byť podľa odvolacieho súdu najmä okolnosti, za ktorých k porušeniu došlo, ich dosah na sféru individuálnych preferencií spotrebiteľa, ako aj závažnosť porušenia práv spotrebiteľa. Konkrétna výška priznaného finančného zadosťučinenia musí zohľadňovať skutkové okolnosti danej veci a spĺňať požiadavku primeranosti.

14. Pri určení výšky priznaného zadosťučinenia odvolací súd prihliadal na všetky vyššie citované okolnosti prejednávanej veci, teda aj predmet sporu v základnom konaní a dospel k názoru, že primeraná povaha a rozsahu porušenia práv žalobcov je suma 150 eur, ktorá zodpovedá svojmu účelu, teda poskytuje žalobcom ako spotrebiteľom satisfakciu za prežitú nepohodu počas vedenia základného súdneho konania a odradí dodávateľa od ďalšieho porušovania práv spotrebiteľov. V súvislosti s výškou primeraného finančného zadosťučinenia je povinnosť tvrdenia a dôkazná povinnosť na strane spotrebiteľa. Výška nároku musí byť objektívne preukázaná. Žalobcovia svoje dôkazné bremeno uniesli len čiastočne, preto odvolací súd pri určení výšky uplatneného nároku zohľadnil skutočnosť podania žaloby a priebehu samotného súdneho konania, v ktorom boli zastúpení advokátom, čím ich diskomfort, resp. psychická záťaž, ako už bolo uvedené, boli znížené. Vo všeobecnosti odvolací súd nespochybňuje, že podanie žaloby a vedenie súdneho sporu zaťažuje každého spotrebiteľa (ide o zodpovednosť za svoje dôkazy a tvrdenia, za prípadný jeho negatívny výsledok), avšak táto samotná skutočnosť, podľa názoru odvolacieho súdu, nezakladá jeho právo na priznanie neprimeraného finančného zadosťučinenia. Preto

je výška primeraného finančného zadosťučinenia v sume 150 eur postačujúca na kompenzáciu tejto nekomfortnej situácie a v prevyšujúcej časti odvolací súd nárok žalobcov zamietol.

15. Odvolací súd vzhľadom na vyššie uvedené dôvody napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, keďže neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie a ani na jeho zrušenie.

16. O trovách konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 396 ods. 2 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a 262 ods. 1 CSP. Odvolací súd vychádzal zo zásady úspechu vo veci, ktorú treba uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu. Nejedná sa o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť uplatneného nároku. Žalobcu je potrebné považovať za plne úspešného, keďže mal plný úspech čo do základu uplatneného nároku a výška priznaného plnenia závisela výlučne od úvahy súdu. Napriek tomu, že bola výška finančného zadosťučinenia odvolacím súdom znížená, žalobcovia boli v odvolacom konaní úspešní čo sa týka základu nároku, preto im odvolací súd priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, pričom náhrada účelných trov konania bude vypočítaná z prisúdenej istiny, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie do 60 dní po právoplatnosti tohto rozhodnutia, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

17. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).